

عنوان مقاله:

تاثیر محلولپاشی عناصر ریز مغذی بر برخی صفات رویشی و عملکرد گندم در شرایط تنش خشکی

محل انتشار:

سومین همایش جایگاه محصولات استراتژیک در امنیت غذایی و کشاورزی پایدار (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

شاهین شاهقلی - گروه زراعت، واحد تاکستان، دانشگاه آزاد اسلامی، تاکستان، ایران

سعید سیف زاده - دانشیار گروه زراعت، واحد تاکستان، دانشگاه آزاد اسلامی، تاکستان، ایران

اسماعیل حدیدی ماسوله - استادیار گروه زراعت، واحد تاکستان، دانشگاه آزاد اسلامی، تاکستان، ایران

ناصر شهسواری - استادیار گروه تولیدات گیاهی، دانشگاه آزاد اسلامی، حاجی آباد، ایران

حمیدرضا ذاکرین - استادیار گروه زراعت، واحد تاکستان، دانشگاه آزاد اسلامی، تاکستان، ایران

محسن یوسفی - گروه زراعت، واحد تاکستان، دانشگاه آزاد اسلامی، تاکستان، ایران

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر رژیم های آبیاری و محلول پاشی عناصر روی، بر و آهن بر برخی صفات رویشی و عملکرد گندم، آزمایشی در داوود آباد ورامین طی دو سال زراعی ۱۳۹۵-۱۳۹۶ و ۱۳۹۶-۱۳۹۷ به اجرا درآمد. آزمایش به صورت کرت های خرد شده در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار اجرا شد عامل اصلی رژیم های آبیاری در سه سطح (۱: آبیاری معمول، ۲: قطع آبیاری در شروع رشد ساقه و ۳: قطع آبیاری در شروع رشد ساقه و پر شدن دانه) و عامل فرعی شامل محلول پاشی عناصر کم مصرف در هشت سطح (M۱: شاهد (بدون محلول پاشی)، M۲: محلول پاشی عنصر بر، M۳: عنصر روی، M۴: عنصر آهن، M۵: روی+بر، M۶: آهن+بر، M۷: روی+آهن و M۸: روی+بر+آهن) بودند. نتایج نشان داد که قطع آبیاری در شروع رشد ساقه و پر شدن دانه (۱۳) منجر به کاهش معنی دار عملکرد دانه گردید. بیشترین عملکرد دانه متعلق به تیمار آبیاری نرمال با میانگین ۶۷۸۸ کیلوگرم در هکتار بود. محلول پاشی عناصر ریزمغذی بصورت توام (Fe+Zn+B) بیشترین عملکرد دانه را با میانگین ۶۵۴۹ کیلوگرم در هکتار داشت.

کلمات کلیدی:

گندم، محلول پاشی، سولفات روی، تنش کم آبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1704587>

